

טיילתי לי בשדרה

טיילתי לי בשדרה
 ראיתי ילדה מלכלכת
 מחליקה על גלגלים הומי-גיל
 ברפרוף שמלה מגנכת
 מאחוריה אמפליצת
 פניה סמוקות בתלונה
 פרועות ממרדף
 בנעימות פילית
 לידה האב
 איש עב ועולץ
 עם שפתי הוד בלבוסי
 וידי חזיר אבודות
 מתלוצץ עם זונה ילדותית
 פיה במקצב עסקני
 וגבות ארגמן טפשיות
 מניזן בכרסה הולד

א"א קאמינגס, נולד בקיימברידג' (מסצ'וסטס) 1894-1962.

ללורד בירון

בירון! מה ימתק יגון שירתך!
 אלי רך מוליכה את הרוח;
 בעדנת חמלה, כמיתר המתוח,
 לקינת קתרוס, ואתה שם נוכח,
 ספגת כל צליל, פן יגוע וישכח.
 צערך האפל ממה לא הפחית
 חמדתך; על יגונה השית
 הלה זוהרת, נורה יזרח
 כבעת יצעף עב סהר זהב,
 יגונו צדעיו ניצוצות זוהרים,
 מחשכת גלימתו יקרנו ענבריו,
 כבאפל השיש עורקים בהירים.
 ברבור גווע עוד שח, בסלסוליו,
 קורות קסומות של יגון נעים.

העלמה בת-דבון

I
 אָנָּא תִּלְכִּי, עֲלַמְתִּי, בַּת דְּבוּן?
 ויִמָּה לָךְ שָׁם בַּתוּךְ סֵלֶךְ?
 פִּיָּה חֲטוּבָה, בַּת-מַחְלָבָה,
 שְׁמַנְתְּ תַתְּנִי, כִּי אֲבַקֶּשְׁךָ?
 II
 אֶהֱבֶה אֶת הַתָּמֵד וְאֶהֱבֶה אֶת פְּרַחֶיךָ,
 ויִמְכַּל לִי תַמְתַּק זְבַדְתְּךָ,
 מֵאֲחוּרֵי הַדְּלָפָק, לָךְ אֶשֶׁק וְאֶשֶׁק
 אֶל נָא, יָפֵה, בְּאִפְךָ!
 III
 אֶהֱבֶה אֶת הַרִיף וְאֶהֱבֶה עֲמָקֶיךָ,
 וְאֶהֱבֶה עֲרֵרֶיךָ פּוּעִים –
 אַךְ הוּ, עַל אֲבִרְשׁ, בְּמִשְׁכַּב הַנְּרָגֶשׁ,
 לְבוֹתֵינוּ יַחְדָּיו פּוּעֵמִים!

IV
 אֲנִיחַ סֵלֶךְ לְמִשְׁמֵר בַּפְּנֵה,
 עַל עֲרֵבָה אֲתָלֶה סוּדְרֶךָ,
 אֲנַחֲוֹתֵינוּ נְצִיית בְּעֵין הַחֲרָצִית,
 וְעַל כַּר שֶׁל יַרְקוֹת אֲנִשְׁקֶךָ.
 ג'ון קיטס, 1795-1821, מחשובי המשוררים
 הרומנטיים האנגלים.
 מתוך: ספר תרגומי קיטס, כוכב זוהר העומד
 לראות אור בהוצאת קשב לשירה.

"אוהב", תאמרי

"אוהב", תאמרי, אָכַל קוֹלֶךָ
 טָהוּר מְקוּל נְזִירָה, מְזוּמֵר
 תְּפִלַּת-עֲרֵבִית רְכָה לְעֶצְמוֹ
 עַת הַפְּעֵמוֹן צָלִילוֹ מְפוֹר,
 בְּאִמּוֹנָה אֶהְבִּינִי!
 "אוהב", תאמרי, אַךְ חִיוֶכְךָ
 קָר כְּזִרְיחוֹת בִּירַח סָתוּ,
 כְּמוֹ נְזִירַת קוֹפִידוֹן אֲתָה,
 שׁוֹמֵרַת גַּחְלֵי צוּם יָמָיו,
 בְּאִמּוֹנָה אֶהְבִּינִי!
 "אוהב", תאמרי, אַךְ אֲלִמְגַ שְׁפִתֶיךָ
 לֹא יַעֲנִיק לִי אֲשֶׁר רַב
 יוֹתֵר מֵאֲלִמְגֵי הַיָּם –
 לֹא לְנִשְׁיָקוֹת פִּיךָ מִשְׁרָבָב.
 בְּאִמּוֹנָה אֶהְבִּינִי!

IV
 "אוהב", תאמרי, אָכַל יָדֶךָ
 לֹא תִשָּׁיב לְחִיצֵתִי, רְכָה,
 כְּפִסָּל הַיָּא, כְּמוֹתוֹ מֵתָה –
 אַךְ יָדִי תִבְעֵר מִתְּשׁוּקָה.
 בְּאִמּוֹנָה אֶהְבִּינִי!
 נִשְׁפִּי מִלֶּה-שְׁתִּים שֶׁל אֵשׁ!
 חִיכִי, בְּדַבְּרֶךָ הִבְעִירֵנִי,
 לְחִצֵּי יָד כְּנֵאֱהָבִים – הוּ, שְׁקִינִי
 וּבִלְבָבְךָ נִצְרִינִי!
 בְּאִמּוֹנָה אֶהְבִּינִי!

* גחלי צום ימיו - הכוונה, כנראה, לימי
 הצום בעונה זו. "אמבר" הוא כינוי ימות
 הצום שבכל אחת מארבע העונות.